Europees Parlement
2024-2029

Commissie werkgelegenheid en sociale zaken

2025/2184(INI)

26.2.2026

ONTWERPVERSLAG

over de uitvoering van de Aanbeveling van de Raad van 30 oktober 2020 inzake Een brug naar banen — Versterking van de jongerengarantie en tot vervanging van de Aanbeveling van de Raad van 22 april 2013 tot invoering van een jongerengarantie
(2025/2184(INI))

Commissie werkgelegenheid en sociale zaken

Rapporteur: Hristo Petrov

INHOUD

Blz.

TOELICHTING — SAMENVATTING VAN DE FEITEN EN BEVINDINGEN 3

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT.....7

BIJLAGE: BEKENDMAKING VAN INPUT 12

TOELICHTING — SAMENVATTING VAN DE FEITEN EN BEVINDINGEN

Dit uitvoeringsverslag heeft een duidelijke ambitie: actieve steun voor werkgelegenheid voor jongeren tot een politieke prioriteit maken en centraal stellen in de EU-agenda en het nationale beleid. De jongerengarantie vertegenwoordigt een sterk politiek engagement, een belofte om elke jongere onder de dertig jaar binnen vier maanden na werkloosheid of het verlaten van het onderwijs een goede baan, vervolgopleiding, leer-werktraject of stageplaats aan te bieden. Dit engagement, gedaan in 2013 en vernieuwd in 2020, onderstreept de geloofwaardigheid van de Europese Unie ten opzichte van haar jongeren.

De resultaten zijn tastbaar. Hoewel deze cijfers niet uitsluitend aan de uitvoering van de jongerengarantie kunnen worden toegeschreven, is de jeugdwerkloosheid in de EU in tien jaar tijd met bijna tien procentpunten gedaald. Meer dan 60 miljoen jongeren hebben geprofiteerd van de jongerengarantieregelingen, en de versterking van dit instrument heeft geleid tot institutionele hervormingen in de lidstaten. De aantrekkingskracht van dit beleid reikt ook verder dan onze grenzen, aangezien er in buurlanden, met name in de Westelijke Balkan, al jongerengarantieregelingen op touw worden gezet. Deze successen mogen echter niet verhullen dat de jeugdwerkloosheid nog steeds bijna drie keer zo hoog is als die van de bevolking als geheel, en dat de dalende trend de afgelopen drie jaar is gestagneerd. Voor sommigen blijft de situatie urgent.

Het aantal jongeren die geen werk hebben en geen onderwijs of opleiding volgen (NEET's), blijft alarmerend in sommige lidstaten. Dit fenomeen treft vrouwen, Roma, jongeren met een beperking en andere kwetsbare groepen onevenredig hard. Het benadrukt de ontoereikendheid van een uniforme aanpak en onderstreept de noodzaak van een gerichte, territoriale en inclusieve uitvoering van de jongerengarantie. Het aan het werk helpen van deze jongeren is niet alleen een maatschappelijke noodzaak, maar ook een strategische reactie op het tekort aan arbeidskrachten en vaardigheden dat onze economieën belemmert.

Om doeltreffend te kunnen handelen, is een nauwkeurig begrip van de doelgroepen noodzakelijk. Het gebrek aan gedetailleerde gegevens over NEET-profielen vormt een groot obstakel. Een diepgaande inventarisatie van de subgroepen van NEET's en hun kenmerken is essentieel om passende oplossingen te ontwikkelen. Ook de jongeren in kwestie moeten worden betrokken bij het ontwerpen van de maatregelen die voor hen bedoeld zijn. Geen enkel inclusiebeleid kan slagen zonder de actieve deelname van de begunstigden.

De evaluatie van de uitvoering van de versterkte jongerengarantie geeft blijk van een onmiskenbare politieke ambitie en een sterk nationaal draagvlak, maar ook van de beperkingen bij de uitvoering. Er bestaat niet één enkel model, maar een veelheid aan modellen, die de institutionele tradities en de realiteit van de arbeidsmarkt in de lidstaten weerspiegelen. Sommige instellingen hebben de jongerengarantie in hun bestaande systemen geïntegreerd, terwijl andere specifieke modellen hebben ontwikkeld. Sommige landen hebben het bestuur gecentraliseerd op nationaal niveau, terwijl andere het hebben gedecentraliseerd naar lokaal niveau. Sommigen geven de voorkeur aan een aanpak waarbij werkgelegenheid voorop staat, terwijl anderen zich richten op opleiding.

Deze diversiteit is van grote waarde. Dit rechtvaardigt echter niet de buitensporige prestatieverschillen bij de uitvoering van de jongerengarantie. Directe monitoringindicatoren op EU-niveau laten een tegengestelde realiteit zien. Te veel jongeren krijgen binnen vier

maanden geen aanbod en te weinig van hen vinden een duurzame baan. De follow-upindicatoren schieten daarentegen ernstig tekort, zowel wat betreft de kwantiteit als de kwaliteit van de verzamelde gegevens. Het administratieve of juridische onvermogen van bepaalde diensten om informatie te delen en de voortgang te monitoren, is een structureel obstakel dat moet worden overwonnen. Het verbeteren van de monitoring- en evaluatiesystemen in de lidstaten moet een politieke prioriteit worden.

Nog zorgwekkender is dat de meerderheid van de NEET's, met name wie het verst verwijderd is van de arbeidsmarkt, buiten de jongerengarantieregelingen vallen. Jongeren die inactief zijn, in plattelands- of gemarginaliseerde gebieden wonen en niet ingeschreven zijn bij de openbare diensten voor arbeidsvoorziening, vallen buiten de institutionele radar. De autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering, beschikken vaak niet over de personele en financiële middelen om deze groepen te bereiken. Het gevolg is dat juist wie de meeste steun nodig heeft, de minste steun ontvangt. Deze situatie is politiek onaanvaardbaar. Er is een dringend behoefte om de administratieve en personele middelen uit te breiden die gespecialiseerd zijn in het ondersteunen van werkgelegenheid voor jongeren, in overeenstemming met de uitdagingen waarmee we worden geconfronteerd.

Het bewustzijn is over het algemeen laag. In diverse lidstaten is de jongerengarantie zo verweven met bredere regelingen die zich meer in het algemeen richten op jongeren of op de werkgelegenheid van de hele bevolking, dat deze op zichzelf onzichtbaar wordt. Sommige begunstigden zijn zich er niet eens van bewust dat ze deelnemen aan een jongerengarantieregeling. Een beleid dat noch geïdentificeerd noch begrepen wordt, verliest echter aan doeltreffendheid en legitimiteit.

Preventie moet een centrale pijler worden. De jongerengarantie kan niet functioneren als een op zichzelf staand beleid dat pas aan het eind van de keten ingrijpt. Het bestrijden van schooluitval, het ondersteunen van leerlingen met problemen en het bieden van ondersteuning na plaatsing zijn een must om te voorkomen dat leerlingen herhaaldelijk in de NEET-status terechtkomen. Duurzame inclusie vereist een continue, geïntegreerde en consistente aanpak.

De voorbereidingsfase is eveneens cruciaal. Veel kwetsbare jongeren zijn niet meteen klaar om de arbeidsmarkt te betreden. Ze hebben behoefte aan individuele begeleiding, psychosociale ondersteuning en opleiding in basisvaardigheden. Deze ondersteuning moet de onderliggende oorzaken van sociale uitsluiting aanpakken voordat deze NEET's opnieuw in de samenleving kunnen worden geïntegreerd. De actieve inclusie van de meest gemarginaliseerde jongeren moet de hoogste prioriteit krijgen binnen de versterkte jongerengarantie.

In deze context is de validatie van vaardigheden die zijn verworven in informele of niet-formele omgevingen een strategisch instrument. Veel jongeren hebben vaardigheden ontwikkeld binnen hun familie, gemeenschap of sociale omgeving, maar deze worden niet officieel erkend. Door deze vaardigheden te erkennen, kunnen belemmeringen voor werkgelegenheid worden weggenomen en kan lokaal talent worden bevorderd.

De voorbereiding betreft ook instellingen. De openbare diensten voor arbeidsvoorziening en partnerorganisaties beschikken vaak niet over gekwalificeerd personeel om de meest complexe situaties aan te pakken. Dit brengt ons bij de uitbreiding van de jongerengarantie naar 25- tot 29-jarigen, hetgeen politiek relevant is omdat de overgang naar werk langer en instabieler is. Maar zonder extra middelen verzwakt deze uitbreiding de inspanningen en biedt ze

onvoldoende steun aan deze nieuwe leeftijdsgroep. Een echt geïndividualiseerde aanpak vereist meer middelen. Anders gezegd, de gestandaardiseerde generalisatie van diensten zal uiteindelijk meer kosten vanwege de beperkte doeltreffendheid op de lange termijn in het verminderen van ongelijkheden en het integreren van NEET's.

Er moet een zorgvuldige afweging worden gemaakt over het opnieuw in evenwicht brengen van het voorgestelde aanbod. Hoewel de prioriteit die aan werkgelegenheid wordt gegeven begrijpelijk is gezien de financiële nood waarin jongeren zich bevinden, bieden gesubsidieerde banen niet altijd een garantie voor integratie op de lange termijn. Het steeds opnieuw in een precaire situatie terechtkomen, is daar duidelijk bewijs van. Door voor elk individueel profiel het meest geschikte aanbod te kiezen, of een combinatie van opleiding, leer-werktrajecten, stages en werk, kunnen robuustere en duurzamere resultaten worden behaald.

Mogelijkheden voor vrijwilligerswerk verdienen het om te worden opgenomen als een nieuwe categorie binnen de jongerengarantieregeling. Voor sommige jongeren kan vrijwilligerswerk een flexibel kader bieden om vaardigheden te ontwikkelen, opnieuw sociale contacten op te bouwen en zich voor te bereiden op een baan. Deze nieuwe mogelijkheden moeten echter wel gepaard gaan met extra financiering, zodat ze de bestaande regelingen niet ondermijnen.

De vraag naar de kwaliteit van het aanbod blijft centraal staan. Het afstemmen van de versterkte jongerengarantie op Europese kwaliteitskaders en de Europese pijler van sociale rechten is onvoldoende gebleken om een wezenlijk verschil te maken voor de begunstigden. Een open coördinatiemethode op EU-niveau zou een gestructureerde uitwisseling van goede praktijken mogelijk maken, evenals harmonisatie van evaluatiecriteria en een strengere controle op de kwaliteit van stages.

Het succes van de jongerengarantie is ook afhankelijk van sterke partnerschappen tussen ministeries, openbare diensten voor arbeidsvoorziening, onderwijsinstellingen, opleidingsaanbieders, de sociale partners, nationale jongerenraden, ngo's en lokale overheden. Een gezamenlijke aanpak maakt de oprichting van een geïntegreerd ondersteuningsnetwerk mogelijk en helpt het vertrouwen te herstellen bij jongeren die het verst verwijderd zijn van de arbeidsmarkt.

Er moeten ook synergieën worden versterkt met de Europese kindergarantie teneinde de continuïteit van de ondersteuning voor de leeftijdsgroep van 15-18 jaar te waarborgen en te voorkomen dat kwetsbaarheden zich verankeren. Een meer omvattende aanpak in combinatie met andere EU-inclusiestrategieën, zoals het strategisch EU-kader voor de Roma of de strategieën voor een Unie van gelijkheid, zou de actie versterken ten gunste van jongeren, ongeacht hun situatie.

Geen enkele politieke ambitie kan worden verwezenlijkt zonder voldoende financiële middelen. De directe koppeling met het ESF+ en de specifieke toewijzing van 12,5 % in het meerjarig financieel kader 2021-2027 hebben aanzienlijke vooruitgang mogelijk gemaakt. De moeilijkheden om middelen te absorberen in sommige lidstaten en het schrappen van geoormerkte financiering in het voorgestelde meerjarige financiële kader voor 2028-2034 vormen echter een reëel risico voor de duurzaamheid en doeltreffendheid van de financiering via de jongerengarantie.

Gezien de nog steeds ongelijke uitvoeringsresultaten en de aanhoudende verschillen tussen de lidstaten, is een politieke impuls nodig om de overgang van jongeren naar de arbeidsmarkt te

ondersteunen. Wanneer het percentage jeugdwerkloosheid en het percentage NEET's hoger ligt dan het EU-gemiddelde, moet de Commissie bindende besluiten nemen. Het doel is niet om de betreffende lidstaten te straffen, maar om duidelijke verbeteringsplannen te eisen om de administratieve capaciteit te versterken, de dekking van doelgroepen te verbeteren, met name de moeilijkst bereikbare groepen, ambitieuze bewustmakingsstrategieën op touw te zetten, de kwaliteit van het aanbod te verbeteren en betrouwbare systemen op te zetten voor gegevensverzameling. Het uiteindelijke doel is om de opwaartse sociale convergentie in de Europese Unie te verbeteren en praktische oplossingen te bieden voor onze jongeren.

De jongerengarantie moet worden wat ze beoogt te zijn: een geloofwaardige belofte van inclusie, autonomie en waardigheid voor alle jongeren.

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over de uitvoering van de Aanbeveling van de Raad van 30 oktober 2020 inzake Een brug naar banen — Versterking van de jongerengarantie en tot vervanging van de Aanbeveling van de Raad van 22 april 2013 tot invoering van een jongerengarantie
(2025/2184(INI))

Het Europees Parlement,

– gezien de aanbeveling van de Raad van 30 oktober 2020, getiteld "Een brug naar banen — Versterking van de jongerengarantie" en tot vervanging van de aanbeveling van de Raad van 22 april 2013 tot invoering van een jongerengarantie[1],

– gezien artikel 3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en de artikelen 145, 147, 149, 165, 288 en 292 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

– gezien het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en met name de artikelen 14, 15, 21 en 31,

– gezien de Europese pijler van sociale rechten, afgekondigd en ondertekend door de Raad, het Parlement en de Commissie op 17 november 2017, met name de beginselen 1, 3 en 4 daarvan,

– gezien de aanbeveling van de Raad van 22 april 2013 tot invoering van een jongerengarantie[2],

– gezien de mededeling van de Commissie van 7 oktober 2020 getiteld "Een Unie van gelijkheid: strategisch EU-kader voor gelijkheid, integratie en participatie van de Roma" (COM(2020)0620),

– gezien Aanbeveling (EU) 2021/1004 van de Raad van 14 juni 2021 tot instelling van een Europese kindergarantie[3],

– gezien het kader van het Europees Semester en de landspecifieke aanbevelingen,

– gezien het kader voor monitoring en rapportage van het Comité voor de werkgelegenheid (EMCO) voor de jongerengarantie, inclusief directe monitoringindicatoren, follow-upindicatoren en kernboodschappen die worden gebruikt bij het multilaterale toezicht op de uitvoering ervan,

– gezien de Eurostat-indicatoren over jeugdwerkloosheid en jongeren die geen werk hebben en geen onderwijs of opleiding volgen (NEET's),

– gezien de monitoringverslagen van de Commissie en de gegevensverzameling over de uitvoering van de jongerengarantie,

[1] PB C 372 van 4.11.2020, blz. 1.
[2] PB C 120 van 26.4.2013, blz. 1.
[3] PB L 223 van 22.6.2021, blz. 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2021/1004/oj.

– gezien Verordening (EU) 2021/1057 van het Europees Parlement en de Raad van 24 juni 2021 tot oprichting van het Europees Sociaal Fonds Plus (ESF+) en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 1296/2013[4],

– gezien de aanbeveling van de Raad van 15 maart 2018 voor een Europees kader voor hoogwaardige en doeltreffende leerlingplaatsen[5],

– gezien de aanbeveling van de Raad van 10 maart 2014 inzake een kwaliteitskader voor stages[6],

– gezien de aanbeveling van de Raad van 24 november 2020 inzake beroepsonderwijs en -opleiding voor duurzaam concurrentievermogen, sociale rechtvaardigheid en veerkracht[7],

– gezien de aanbeveling van de Raad van 20 december 2012 betreffende de validatie van niet-formeel en informeel leren[8],

– gezien speciaal verslag nr. 3/2015 van de Europese Rekenkamer (ERK) van 24 maart 2015 getiteld "EU-jongerengarantie: eerste stappen genomen, maar uitvoeringsrisico's in het verschiet", en speciaal verslag nr. 5/2017 van 4 april 2017 getiteld "Jeugdwerkloosheid — heeft het EU-beleid een verschil gemaakt?",

– gezien de Europese uitvoeringsanalyse van 18 december 2025 getiteld "The implementation of the reinforced Youth Guarantee — Trends in EU Member States, impact, EU funding and governance", gepubliceerd door de Onderzoeksdiensten van het Europees Parlement,

– gezien zijn resolutie van 8 oktober 2020 over de jongerengarantie[9],

– gezien artikel 55 van zijn Reglement,

– gezien het advies van de Commissie cultuur en onderwijs,

– gezien het verslag van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken (A10-0000/2026),

A. overwegende dat de versterkte jongerengarantie (reinforced Youth Guarantee — RYG) een verbintenis van de EU-lidstaten is jegens jongeren onder de dertig jaar om hen binnen vier maanden nadat ze werkloos zijn geworden of het onderwijs hebben verlaten een goede baan, voortgezet onderwijs, een plaats in een leer-werktraject of een stageplaats aan te bieden;

B. overwegende dat het moeilijk is om een direct causaal verband te bepalen tussen de implementatie van de RYG en de waargenomen resultaten in termen van de daling van het NEET-percentage en de jeugdwerkloosheid;

[4] PB L 231 van 30.6.2021, blz. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1057/oj.
[5] PB C 153 van 2.5.2018, blz. 1.
[6] PB C 88 van 27.3.2014, blz. 1.
[7] PB C 417 van 2.12.2020, blz. 1.
[8] PB C 398 van 22.12.2012, blz. 1.
[9] PB C 395 van 29.9.2021, blz. 101.

Trends in de implementatie van de jongerengarantie

1. is verheugd over de sterke prestaties van de arbeidsmarkten in de EU en de historisch lage werkloosheidscijfers; betreurt echter dat deze trend geen grotere impact heeft op jongeren, van wie het werkloosheidspercentage rond de 15 % schommelt, nog steeds bijna drie keer zo hoog als het percentage voor de algemene bevolking;

2. is verheugd over de dalende trend in het percentage jongeren die geen werk hebben en geen onderwijs of opleiding volgen (NEET) in de EU sinds de invoering van de jongerengarantie, dat in 2024 is gedaald tot 11,1 %; constateert echter een verschil tussen de lidstaten, waarbij sommige de doelstelling voor 2030 al hebben bereikt en andere nog steeds een alarmerend hoog aantal NEET's hebben;

3. benadrukt dat directe monitoringindicatoren voor de jongerengarantie wijzen op aanzienlijke en aanhoudende uitdagingen bij de implementatie en uitvoering van de jongerengarantieregelingen; benadrukt met name dat in 2024 meer dan de helft van de deelnemers (54 %) langer dan vier maanden in de voorbereidingsfase bleef, en dat een positieve en tijdige afronding van de voorbereidingsfase minder dan de helft van de gevallen betrof (45,1 %);

4. wijst erop dat de follow-upindicatoren in verschillende lidstaten te lijden hebben onder een gebrek aan gegevens en methodologische tekortkomingen;

5. onderstreept dat bepaalde jongeren zich in een bijzonder kwetsbare sociale situatie bevinden en een groter risico lopen op werkloosheid, evenals op structurele belemmeringen bij de toegang tot opleiding en de ontwikkeling van vaardigheden;

6. benadrukt dat de integratie van het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief in het ESF+ heeft geleid tot de verplichting om 12,5 % van het ESF+ toe te wijzen aan acties en hervormingen ter bevordering van de werkgelegenheid voor jongeren, beroepsonderwijs en -opleiding en de overgang van school naar werk voor lidstaten met een NEET-percentage dat hoger ligt dan het EU-gemiddelde; betreurt het ten zeerste dat deze oormerking, een erfenis van het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief, niet is opgenomen in het voorstel van de Commissie voor het meerjarige financiële kader (MFK) 2028-2034;

Impact van de versterkte jongerengarantie

7. erkent dat de RYG als katalysator heeft gefungeerd voor institutionele hervormingen en beleidsinnovatie in alle lidstaten, en tevens heeft aangezet tot reflectie over de reorganisatie van het actieve arbeidsmarktbeleid voor jongeren;

8. wijst erop dat de impact van de RYG ongelijk verdeeld is over de lidstaten, zowel wat betreft de implementatie als de specifieke elementen van de versterking;

9. betreurt dat de bekendheid met de RYG-regelingen laag blijft onder jongeren en, tot op zekere hoogte, ook onder de autoriteiten, met uitzondering van wie direct verantwoordelijk is voor de regelingen of werkgelegenheidsvraagstukken;

10. merkt op dat outreach een van de belangrijkste belemmeringen blijft voor de implementatie van de RYG; betreurt het dat de maatregelen voornamelijk passief zijn en

alleen gebaseerd op NEET's die geregistreerd staan bij de openbare diensten voor arbeidsvoorziening (ODA);

11. spreekt zijn bezorgdheid uit over de billijkheid van RYG-regelingen wat betreft hun vermogen om kwetsbare en inactieve groepen te bereiken, met name in afgelegen gebieden, zoals de Romagemeenschappen;

12. is bezorgd over de waargenomen trend binnen RYG-regelingen van een verschuiving van gepersonaliseerde naar gegeneraliseerde dienstverlening;

13. merkt op dat, ondanks de nadruk op het afstemmen van kwaliteitscriteria op EU-kaders, de kwaliteit van het aanbod sinds de invoering van de RYG slechts zeer beperkt materieel is verbeterd;

14. is van mening dat de RYG haar doelstellingen nog niet volledig heeft bereikt en verdere verbetering nodig heeft om de kloof tussen de ambitie van dit instrument en de praktische uitvoering ervan te overbruggen;

Aanbevelingen

15. verzoekt de lidstaten om gerichte verbeteringen door te voeren in de specifieke administratieve capaciteiten van de ODA en andere nationale entiteiten die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de RYG;

16. verzoekt de Commissie en de lidstaten om uitgebreide steun te verlenen om de complexe belemmeringen aan te pakken waarmee NEET's worden geconfronteerd, teneinde de grondoorzaken van sociale uitsluiting aan te pakken alvorens de werkgelegenheidssituatie van NEET's te verbeteren;

17. wijst erop dat een gezamenlijke aanpak essentieel is voor een succesvolle implementatie van de RYG; verzoekt de lidstaten de samenwerking tussen ministeries, ODA, de sociale partners, spelers op de arbeidsmarkt, nationale jongerenraden en het maatschappelijk middenveld op centraal en lokaal niveau te versterken zodat iedereen binnen een geïntegreerd netwerk van diensten voor NEET's werkt;

18. verzoekt de Commissie en de lidstaten om in de RYG-regelingen een reeks preventieve maatregelen op te nemen die focussen op vroegtijdig schoolverlaten, teneinde latere gevolgen voor het leven van de jongeren te voorkomen;

19. verzoekt de lidstaten hun aanbod op het gebied van beroepsonderwijs en -opleiding te versterken en hun systemen voor een leven lang leren te moderniseren, met name door de mogelijkheden voor individuele opleidingsrekeningen of opleidingsfondsen te onderzoeken in lijn met nationale modellen;

20. roept op tot meer synergie tussen de instrumenten van de jongerengarantie en de kindergarantie, zowel op EU- als op nationaal niveau, met name om kinderen in nood van 15 tot 18 jaar en tot aan hun jongvolwassenheid continu te ondersteunen; wijst erop dat deze geïntegreerde aanpak erop gericht moet zijn het fenomeen van de "zorgkloof" te voorkomen;

21. verzoekt de lidstaten om de outreachmaatregelen gericht op kwetsbare NEET's op nationaal en lokaal niveau te versterken en de activering van deze groep tot topprioriteit te maken bij de uitvoering van hun RYG;

22. verzoekt de lidstaten om, in overeenstemming met de aanbeveling van de Raad uit 2012, hun systemen voor de validatie van niet-formeel en informeel leren te versterken; moedigt de aanpassing van deze systemen aan om kwetsbare NEET's te bereiken door de capaciteiten van wie verantwoordelijk is voor de validatie te versterken, of door specifieke regelingen aan te bieden, terwijl de kwaliteit van deze procedures wordt gewaarborgd;

23. verzoekt de lidstaten om het aanbod in het kader van de RYG-regelingen meer te richten op de ontwikkeling van vaardigheden, door minder te vertrouwen op werkgelegenheid en gesubsidieerde banen als standaardmaatregel;

24. beveelt aan om een vijfde pijler voor RYG-regelingen te creëren, gericht op mogelijkheden voor vrijwilligerswerk; benadrukt dat vrijwilligerswerk de potentie heeft om de vaardigheden en de inzetbaarheid van NEET's te verbeteren, en om kwetsbare jongeren op een flexibelere manier op te vangen;

25. verzoekt de Commissie een open coördinatiemethode in te voeren voor de kwaliteit van het RYG-aanbod;

26. verzoekt de Commissie en de lidstaten om in het volgende MFK voldoende middelen voor de RYG vrij te maken, in het bijzonder door de oormerking van EU-middelen te handhaven;

27. dringt er bij de lidstaten op aan hun systemen voor het toezicht op de implementatie van de RYG aanzienlijk te versterken wat betreft de kwaliteit en volledigheid van de verzamelde gegevens;

28. merkt op dat de resultaten van de implementatie van de RYG ongelijkmatig zijn en dat de vastgestelde uitdagingen nog steeds relevant zijn; verzoekt de Commissie besluiten te nemen via de gewone wetgevingsprocedure gericht aan lidstaten waarvan de jeugdwerkloosheid en het percentage NEET's hoger liggen dan het EU-gemiddelde;

°

° °

29. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

BIJLAGE: BEKENDMAKING VAN INPUT

Overeenkomstig artikel 8 van bijlage I bij het Reglement verklaart de rapporteur in het verslag input te hebben opgenomen over aangelegenheden in verband met het onderwerp van het dossier die in het kader van de opstelling van het ontwerpverslag door hem is ontvangen van de volgende belangenvertegenwoordigers die binnen het toepassingsgebied van het Interinstitutioneel Akkoord over een verplicht transparantieregister vallen[1], of van de volgende vertegenwoordigers van overheidsinstanties van derde landen, met inbegrip van hun diplomatieke vertegenwoordigingen en ambassades:

1. Belangenvertegenwoordigers die binnen het toepassingsgebied van het Interinstitutioneel Akkoord over een verplicht transparantieregister vallen
European Youth Forum
Youth Guarantee coordinator in Bulgaria
Fundación Secretariado Gitano
European Commission (DG EMPL)
European Commission (DG EAC)
European Trade Union Confederation (ETUC)
European Training Foundation
Business Europe
CEDEFOP
Youth Guarantee coordinator in Czechia
Youth Guarantee coordinator in Romania
Eurofound
Office of the Youth Guarantee coordinator in France

De bovenstaande lijst is opgesteld onder de exclusieve verantwoordelijkheid van de rapporteur.

De rapporteur verklaart dat aan natuurlijke personen die met hun naam en/of functie in de lijst worden vermeld privacyverklaring nr. 484 van het Europees Parlement (https://www.europarl.europa.eu/data-protect/index.do) is verstrekt, waarin de voorwaarden voor de verwerking van hun persoonsgegevens en de rechten in verband met die verwerking worden toegelicht.

[1] Interinstitutioneel Akkoord van 20 mei 2021 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie over een verplicht transparantieregister (PB L 207 van 11.6.2021, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).